

Nem kell többé a seb! Figyeljete!
Gyógyuljon a seb! A Megváltás titka ez.
Nem kell átszűrni a Szívet,
mert az **Ő** szíve s a tiétek *egy*.
Legyetek *egy Vele!*
Jézus, testvér!

ANGYAL – 78.5

Ne **Őt** szeresd – szeress mindeneket!
Ez az isteni szeretet.
Ez a hiány, mely üti a sebet, mindig új sebet.
De szívetek már *egy Vele*, így begyógyul a seb.
Higgyétek, nincs könnyebb,
mint az isteni szeretet.

ANGYAL – 78.5

A születés és halál között van egy sík,
ami megcsalja szemeteket.
Születés, halál csak rezdület.
Az élet nem könnyörület.
Az élet *örök*.

ANGYAL – 79.5

Ő már *testvér* lehet, rokon,
a földi legfelsőbb fokon.

ANGYAL – 80.5

A *tan* valóban éték, valóban kenyér.
Annak, ki tőletek kér, annak adjatok.
Ki nem kér, annak adjatok sót,
szomjazzató szót.
S ki elátkozott, az fényleni fog.

ANGYAL – 80.5

A Szentháromság titka ez:
Szerelmes, szerelem, szerető.
A három *egy*, és mégis külön levő.
Az örök tevő az Ige, az Igen.
A tan: **Ő** van.

ANGYAL – 82.5

Ti vagytok a tő, és **Ő** az örök sarjadó Erő.
Így születik meg a csoda, az örökké termő fa.
A sár, a pocsolya alul marad, belőle nő a tő,
felszívja a sarat. A sár emelkedik a fény felé,
a fény anyagba öltözik. A teremtés termést
hozott: Megfogható fényt – fénylő anyagot.

ANGYAL – 83.5

A *szenvedés* nem tanít, nem emel.
A szenvedés nem kell. A szenvedéstől ne
várjatok semmi gyümölcsöt, semmi jót!
A szenvedés betölti a nyitott sebet.
A seb a bűn, s a szenvedés a felelet.
A seb úr, mit betölt a gyógyulás.

ANGYAL – 84.5

Az érzelem felemeltetik. A lengés sűrűsödik.
Mi emeli fel?
A vágy? – Nem.
A hit? – az csak a „lehet”.
Az erő, mi emel: az *odaadás*, a *felajánlás*.

ANGYAL – 86.5

A gondolat anyag.
Lehúzó súly, támolygó, vak, kígyó,
mely önfarkába kap. Ezért jele a kerék. ...
A *kerék* csak akkor szabad, ha rész, ha szolgál,
ha ura az Egész. Ha nem magában forog.
Ez a titok.

ANGYAL – 86.5